

Jelgavas slimnīcas zobārste Ilze Brauere – labākā valstī

Jelgavas slimnīcas zobārste sejas un žokļu ķirurgē Ilze Brauere ieguvusi Gada balvu medicīnā nominācijā «Gada zobārsts» – viņas profesionalitāti novērtējuši pacienti, kuriem savu viedokli bija iespēja paust balsojumā. «Man vienmēr ir svarīgi pacientam izrādīt mīlestību, uzmanību un rūpes. Ir gandarījums, ka to novērtē,» tā viņa.

Foto: Raitis Supe

■ Sintija Čepanone

Zobārste Ilze Brauere, kura strādā Jelgavas slimnīcā, pacienti raksturo kā ārsti, kura patiešām spēj parādīt savas profesijas vislabākās iezīmes – viņa ir uzticama, profesionāla un pat pašreizējā speciāliste, ar istu ārsta tvērienu un attieksmi pret ikvienu no pacientiem. Tieši I.Brauere pasākumā «Gada balva medicīnā 2014» ieguva galveno balvu nominācijā «Gada zobārsts».

Lai godinātu veselības nozārē strādājošos par apzinīgu un pašreizējā darbu pacientu veselības labā, jau piekto gadu, ņemot vērā iedzīvotāju balsojumu, tiek pasniegta Gada balva medicīnā vairākās nominācijās, un šis gads ir pirmais,

kad apbalvots arī Gada zobārsts. Šo titulu ieguva Jelgavas pilsētas slimnīcas zobārste sejas un žokļu ķirurgē I.Brauere.

«Prieks, ka beidzot arī zobārsti, kā es saku, uzņemti lielajā ārstu saimē un ka arī mēs tiekam novērtēti tik nozīmīgā pasākumā kā «Gada balva medicīnā». Ikdienā jau tā ir, ka pacientu labie vārdi dažkārt paliek nepateikti, taču šādā pasākumā var gūt pārliecību, ka cilvēki tomēr redz, jūt un novērtē to labo, ko ārsti viņiem cenšas sniegt,» saka I.Brauere, kura slimnīcā par zobārsti nostrādājusi jau 25 gadus. Viņa neslēpj, ka ikdienas darbā ir kā skaistie, tā skumjīie brīži, kad «gribas noiet malīnā un sevi noraudāt to sāpi, ja kaut kas nav sanācis tā, kā gribējies», tādēļ gandarījums par augsto darba novērtējumu ir jo īpašs. «Kā dakterim, tā pacientam ir savi plusiņi un mīnusīņi, un ir ļoti svarīgi spēt rast kompromisu strīdīgās situācijās. Man vienmēr

ir svarīgi pacientam izrādīt mīlestību, uzmanību, rūpes, man gribas palīdzēt cilvēkam, piedāvājot labāko risinājumu – izraut zobu nav māksla, māksla ir to saglabāt. Tiesa, ne vienmēr izdodas sasniegt cerēto rezultātu, un tad jāprot rast kompromisu,» par savu darbu ikdienu stāsta I.Brauere, piebilstot, ka viņas kandidatūras izvirzīšana balvai «Gada zobārsts» bijis negaidīts, tomēr ļoti patīkams pārsteigums. Jāpiebilst, ka uz galveno balvu šajā nominācijā pretendēja arī zobārste Inga Pinkena no Kolkas un Vineta Zviedre no Rūjienas.

I.Braueres profesionalitāti novērtē arī Jelgavas slimnīca. «Daktere Brauere ir ļoti atsaucīga gan pret saviem pacientiem, gan kolēģiem, viņa nekad neatsaka palīdzību un ir gatava pacientus konsultēt pat savā brīvajā laikā. Mums nebija šaubu, ka viņa ir labākā speciāliste, un nu to apliecina arī iegūtā balva,» par zobārsti saka slimnīcas valdes lo-

cekle Anta Seržāne, piebilstot, ka arī turpmāk ārstniecības iestāde gādās, lai pacienti, tostarp stomatoloģijas kabineta apmeklētāji, saņemtu vislabāko servisu.

Šogad Gada balva medicīnā tika pasniegta kopumā 11 nominācijās, un septiņās no tām uzvarētājus noteica iedzīvotāji. Pacientiem tika dota iespēja balsot par gada labāko ārstu, zobārstu, farmaceitu, funkcionālo speciālistu, māsu, vecmāti un ārsta palīgu. Tradicionāli Gada balva medicīnā pasniegta arī nominācijās «Gada cilvēks medicīnā», «Gada notikums medicīnā», «Gada slimnīca» un «Gada balva par mūža ieguldījumu medicīnā».

Uzvarētāji saņēma mākslinieka Armanda Jekabsona īpaši šim notikumam izstrādātu oriģināldarbu – «Dzīvības asnu», kas simbolizē dzīvību un veselību. Pasākumu organizē Latvijas Ārstu biedrība sadarbībā ar Veselības ministriju un atbalstītājiem.

Pašvaldības Finanšu nodaļas vadītājas vietnieks nodokļu jautājumos Ingars Bušs informē, ka šogad kopumā sagatavoti un nosūtīti 33 176 NĪN par zemi un ēkām maksāšanas paziņojumi, tostarp 3370 nosūtīti elektroniski uz nodokļa maksātāja norādīto e-pasta adresi. «Ja NĪN maksāšanas paziņojuma saņemšanai nodokļa maksātājs

norādījis e-pastu, tad paziņojums par nodokļa apmēru tiek izsūtīts nekavējoties, tiklīdz tas sagatavots, savukārt pa pastu uz norādīto adresi paziņojumu piegādā Latvijas Pasts, līdz ar to paredzams, ka savā pastkastītē nodokļa maksātājs to saņems šīs nedēļas laikā vai nākamnedēļ,» skaidro I.Bušs.

Turpinājums 3.lpp. ▶

Šonedēļ izsūtīti NĪN maksāšanas paziņojumi

■ Sintija Čepanone

Šonedēļ Jelgavas pilsētas pašvaldība nekustamā īpašuma nodokļa (NĪN) maksātājiem izsūtījusi maksāšanas paziņojumus par aprēķināto NĪN 2015. gadam, un pirmais maksāšanas termiņš ir 31. marts. Lai atbalstītu sociāli neaizsargātākos nodokļa maksātājus un uzņēmējus, domes sēdē apstiprinātas iedzīvotāju kategorijas, kas var pretendēt uz NĪN atvieglojumu. Šogad uz lielāku pašvaldības atbalstu varēs pretendēt politiski represētie.

17. gadsimts
Kurzemes un

Zemgales hercogistes vēsturē ir gan tās augstākā uzplaukuma laikmets, gan arī norieta sākums. 1610. gada 28. oktobrī Kuldīgā piedzima nākamais hercogs Jēkabs. Taču tēva hercoga Vilhelma vainas dēļ ceļš uz hercoga troni viņam bija slēgts. Jēkabam nācās slēgt vairākus kompromisus, no kuriem viens bija īpaši nozīmīgs Jelgavai, proti, Jēkabam pilsētā bija jāuzceļ dievnams katoļiem, lai 1642. gadā iegūtu kārto troni. Hercoga Jēkaba kaislība bija kuģi – tos būvēja gan Ventspilī, gan Kuldīgā, taču arī Jelgavas tuvumā daudziem amatniekiem atradās darbs, lai nodrošinātu kuģu aprīkojumu. Atgādinot par hercogistes jūras varenību, Jelgavā piedāvā īpašu ēdienu «Hercoga bura», bet viņa mīļotās sievas vārds iemūžināts deserta nosaukumā «Šarlotes skūpstis».

Attēls: medaljons «Jēkabs un Šarlote» no JMM ekspozīcijas

Avots: Ģederta Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzejs

Jelgavas 750. jubileju iemūžina pastmarkā

■ Sintija Čepanone

«Pastmarka «Jelgavai 750» izdota 100 000 eksemplāros – tā ir pietiekami neliela tirāža, un papildtirāžas šādām mākslinieciskām pastmarkām netiek izdotas. Tāpēc, ja to grib iegūt savā īpašumā, ir jāpateidz – iespējams, pēc pusgada gada Jelgavas pastmarka jau būs filatēliks retums,» saka Latvijas Pasta Filatēlijas departamenta direktors Edmunds Bebrīšs. Pagājušajā nedēļā Jelgavas Svētās Trīsvienības baznīcā notika Jelgavas 750. jubilejas pastmarkas prezentācija un pirmās dienas zīmogošana.

Latvijas Pasta izdotā pastmarka «Jelgavai 750» un pilsētas jubilejai veltītā aploksnē pieejama lielākajās pasta nodaļās. Pastmarkas nominālvērtība ir 1,71 eiro, savukārt aploksnē cena ir 50 centi.

«Ir gandarījums, ka, ieguldot lielu darbu, tik ļoti svarīgā dokumentā kā pastmarka esam iemūžinājuši mūsu pilsētas 750. jubileju,» saka paldies sadarbības partneriem, norāda Jelgavas domes priekšsēdētājs Andris Rāviņš, pauzot pārliecību, ka arī turpmāk Jelgava izdosies īstenot un nostiprināt pilsētas devīzi «Jelgava – pilsēta izaugsmei».

Latvijas Pasta pārstāvji spriež, ka pilsētas jubilejas pastmarkas pirmās dienas zīmogošanas pasākums guva lielu filatēlistu atsaucību. Par to liecina arī pirmajā dienā realizēto pastmarku un aplokšņu skaits – Trīsvienības baznīcā notika filatēlistu ap 200 pastmarku, tikpat aploksnē, kā arī 100 jau sagatavotos filatēlijas materiālus – jau apzīmogotu Jelgavas aplokšni ar marku. Taču pastmarkas paralēli bija pieejamas

arī lielākajās pasta nodaļās, un vairāki filatēlisti uz Jelgavu brauca vien pēc īpaša zīmoga.

E.Bebrīšs paskaidro, ka ierastās pastmarkas parasti tiek izdotas vairāk nekā miljons eksemplāros, savukārt mākslinieciskās, kāda ir arī Jelgavas jubilejas pastmarka, tiek izdotas vidēji 100 – 500 tūkstošu tirāžā – tieši tas šo pastmarku padara par īpašu.

Filatēlisti vērtē, ka pastmarka ir labs atskaites punkts un veids, kā dokumentēt pilsētas jubileju un popularizēt pilsētu. «Jāatzīst, mani patīkami pārsteidza Jelgavas pastmarka. Tā ļoti atšķiras no citu pilsētu jubilejas pastmarkām. Tajā stilizēti atveidoti pieci elementi – vēsture, ūdens, daba, smiltis un cilvēks –, un par izpildījumu esmu sajūsmā. Un arī pirmās dienas zīmogs ir izdevies ļoti veiksmīgs,» saka Artūrs Kokorēvičs no Liepājas, kurš pastmarkas sācis kolekcionēt 2006. gadā. Viņa kolekcijā tagad jau esot četras pastmarkas, kas saistītas ar Jelgavu: 2000. gadā izdotā pastmarka sērijā «Latvijas pils», uz kuras atainota Jelgavas pils; 2004. gadā izdotā pastmarka ar Jelgavas ģerboni; LLU 150 gadu jubilejai veltītā pastmarka, kas izdota 2013. gadā, kā arī nupat iegūtā pastmarka par godu Jelgavas 750. jubilejai.

Jāatgādina, ka jauno pastmarku «Jelgavai 750» Latvijas Pasts izdevies 100 000 eksemplāru tirāžā un pastmarkas nominālvērtība ir 1,71 eiro – tā atbilst ierakstītas A klases vēstules nosūtīšanai uz jebkuru no ES valstīm. Līdz ar pastmarku izdota arī speciāla aploksnē 1500 eksemplāru tirāžā. Jaunā izdevuma autors ir mākslinieks Ģirts Grīva, kurš pastmarkas un aploksnē dizainā izmantojis reklāmas un zīmolu izveides speciālista Anša Griķa veidoto Jelgavas pilsētas svētku logo. Tajā par galvenajiem vadmotīviem izraudzīti pieci elementi – vēsture, ūdens, daba, smiltis un cilvēks –, kas raksturo pilsētas un tās iedzīvotāju izaugsmi cauri laikiem.

Ar Jelgavas 750. jubilejai veltīto pastmarku iepazīstināja Jelgavas domes priekšsēdētājs Andris Rāviņš (no kreisās) un Latvijas Pasta valdes loceklis Egons Straziņš. Foto: Raitis Supe

«Ledus pasaka» bija īsa

Daba viennozīmīgi ir lielākā māksliniece, un tās kaprīzes aizvadītajā nedēļas nogalē izjutām arī Starptautiskajā Ledus skulptūru festivālā par tēmu «Ledus pasaka». Atkusnis, vējš un lietus darija savu, tāpēc ledus skulptūrām šogad bija pavisam īss mūžs. Tiesa, gan paši mākslinieki, gan arī skatītāji uzsver, ka ledus kā materiāls jau ar to ir brīnišķīgs – te tas ir, un te tā jau vairs nav, tāpēc ar ledus mākslas baudīšanu nevar kavēties. Jau sestdien ledus skulptūras Pasta salā vairs tikai nedaudz atgādināja to varenību, kas bija piektdienas vakarā, taču, neskatoties uz to, apmeklētāji «Jelgavas Vēstnesim» atzina: lai gan skulptūras pakusušas, festivālā nav vilušies. Tā esot mācība priekšdienām – skulptūras jānovērtē jau festivāla pirmajā dienā, jo ledus nav ilgdzīvotājs. Tieši sestdien parkā bija vislielākais apmeklētāju pieplūdums. Uzrunātie festivāla apmeklētāji bija sajūsmā gan par skulptūrām un mākslinieku izdomu, gan par jauno festivāla norises vietu – Pasta salu, jo daļa bija ieradusies, lai novērtētu tieši jauno vietu. Tā ir daudz plašāka un ērtāka, līdz ar to pie skulptūrām nebija drūzmēšanās. Pašvaldības iestādes «Kultūra» vadītājs Mintauts Buškevičs stāsta, ka festivāls bija ļabi apmeklēts, un pieļauj, ka skatītājus tas vilināja ar jauno vietu. «Šķiet, ka pārstāvēta bija visa Latvija, turklāt uz festivālu kuplā skaitā bija ieradusies kaimiņvalsts Lietuvas iedzīvotāji – pirms festivāla piedalījāties preses konferencē Šauļos, arī Lietuvas televīzija pirms festivāla veidoja sīzētu pie mums Jelgavā,» stāsta M. Buškevičs. Pēc festivāla jau radušās arī pirmās atziņas par to, ko varētu darīt citādāk. «Galvenais ieguvums ir salas plašums, līdz ar to varam papildināt arī savu piedāvājumu. Taču vēl ir daudz jāstrādā pie salas piemērošanas festivālam. Atziņas ir, un tagad varam modelēt, ko nākamajos svētkos mainīt, lai apmeklētājiem būtu ērtāk,» tā vadītājs.

«Vienmēr no jauna vilina tā ledus mirkļa burvība. Vakārā, kad skulptūras izgaismotas, vispār ir kolosāli,» atzīst jelgavnieki Ošu ģimene – mamma Sandra, tētis Aldis, dēls Edijs un meita Sabine –, priecājoties, par jauno festivāla norises vietu. «Jelgava pēdējos gados ir kļuvusi tik skaista – mēs lepojamies ar savu pilsētu. Uzskatām sevi par īstiem jelgavniekiem, kuriem jābūt klāt arī visos pasākumos. Pasta sala tiešām šādiem festivāliem ir piemērota – daudz plašāk, ir liela estrāde, līdztekus skulptūru apskatei ir arī dažādi citi piedāvājumi. Super!» tā Sandra un Aldis, atzīstot, ka skulptūru līmenis ar katru gadu aug un viņiem pašiem vairāk simpātīzē lielās skulptūras, jo īpaši tās, kurās parādās dzīvnieki.

Lielā piekrišana bija festivāla fotoskulptūrām – trīs svētiņiem, diviem velniņiem un raganai. Pie velniņiem fotogrāfijā sevi iemūžināja arī māsa Dace un Līvija, kurās arī noteikti esot kāds velniņš. Dace ir jelgavniece, bet viņas māsa uz festivālu atbraukusi no Jūrmalas. «Patiesībā mani uz festivālu šogad mudināja atnākt vieta – Pasta sala. Cenšos sekot līdzi festivāla izaugsmei. Atceros, kā bija pie kultūras nama, kā Uzvaras parkā, un tagad zināšu, kā ir Pasta salā. Man patīk. Februāris ir tāds tukšais laiks, tāpēc priecājos, ka manā pilsētā notiek šādi lieli svētki, kas jau ir sava veida firmas zīme,» atzīst Dace. Viņa par savu favorītskulptūru sauc franču veidoto drakonu, bet māsa patīk uzvarētājskulptūra «Patvērums» jeb cimdīņi.

Ilgdzīvotājs festivālā bija «Koskenkorva» ledus bārs, kas Pasta salā stāvēja pat divas nedēļas. Festivāla dienās pie tā bija vērojamas garas rindas, jo apmeklētāji labprāt vēlējas nobaudīt kādu dzērienu. Interesanti, ka daži dzērieni tika pasniegti arī speciāli sasaldētās ledus glāzītēs. Ledus bārs no otras puses bija ļoti pieprasīts fotoobjekts.

Diemžēl laiks nesaudzēja arī uzvarētājskulptūru komandu konkurencē «Patvērums» jeb cimdīņus. Jau svētdien no viena dūrainiša bija palikusi tikai pamatne. Cimdīņu autori ir latviešu māksliniece Agnese Rudzite-Kirillova tandēmā ar vīru Anatoliju, kuri spriež, ka uzvara viņiem tikusi par ideju, jo tehniskā izpildījuma ziņā festivālā bija daudz labu darbu. «Pieļauju, ka mūsu trumpis ir ideja. Mājās pašiem ir kaķi, un vienmēr ar žēlumu noraugos uz pamestiem dzīvniekiem. Ja varētu, es viņus visus paņemtu. Ģenerējot idejas festivālam par pasakām, atcerējāties par vecīša cimdīņiem, un šī doma iepatikās,» stāsta Agnese. Jautāti, cik viegli vīram un sievai sastrādāties komandā, viņi smejas un saka: «Diezgan traki, jo gribas vairāk pastrīdēties!»

Mazu apspriedi pie Kārļa Īles un Maijas Puncules skulptūras «Ziemeļu kronis», kas ieguva 3. vietu komandu konkurencē, sarīkoja jelgavnieki Andrejs, Aleksandrs, Olga un Vladimirs, spriežot, no kā grūtāk izgatavot skulptūru – no smiltīm, ledus vai māla. «Secinājām, ka no ledus, jo tas taču kūst. Bet līdz ar to tas ir interesanti, jo skulptūra nepārtraukti var mainīt izskatu. Vienu dienu tāda, nākamajā jau citāda,» nosaka mamma Olga, piebilstot, ka bērniem, jo īpaši mazākajam puikam, ir daudz jautājumu par to, kā mākslinieki šādas skulptūras var uzbūvēt. Ģimene atzīst, ka viņiem vairāk tik lielās ledus skulptūras, jo šķiet, ka tās uzbūvēt ir daudz grūtāk. «Mēs jau dienu pirms festivāla vakarā nācām uz Pasta salu – tur testēja gaismas, un pa maliņu varēja redzēt arī pašas skulptūras,» tā ģimene.

«Varētu pat teikt, ka uz Ledus skulptūru festivālu nāku smelties idejas un iedvesmu. Pirms trim gadiem beidzu metālnieku Rīgas Dizaina un mākslas vidusskolā, tāpēc mākslas lauciņš man tāds mīļš. Ļoti novērtēju cilvēku radošumu, un šī ir vieta, kur var tikai pabrīnīties, cik māksliniekiem ir oriģinālas idejas,» saka festivāla apmeklētāja Laura Kravčenko, kura skulptūras skatīja kopā ar draugu jelgavnieku Valteru Salzīmi. Jaunieši priecājas par festivāla norises vietu, kurai esot mākslinieciska aura. «Ceļš līdz Pasta salai noteikti ir patīkamāks nekā līdz pilsētas nomalei, turklāt sala ir daudz plašāka, tādēļ tik ļoti neizjūt lielo cilvēku burzmu, lai gan skatītāju ir ļoti daudz,» piebilst Valters. «Skulptūras patiešām ir fascinējošas, un es pati kādreiz gribētu pamēģināt uzbūvēt kādu skulptūru no ledus. Līdz šim mājas pagalmā brīvajā laikā pati esmu uzbūvējusi dažas sniega skulptūras – vilkus, kaķus un pat zirgu,» tā Laura.

Sagatavoja Ritma Gaidamoviča, foto Raitis Supe

Festivāla uzvarētāji

Individuālās skulptūras

1. vieta – Andrejs Košeļevs (Krievija) «Okeāna balss»
2. vieta – Kārlis Īle (Latvija) «Rīta zvaigzne»
3. vieta – Vītauts Musteļis (Lietuva) «Stāstu lāde»

Komandas skulptūras

1. vieta – Agnese Rudzite-Kirillova un Anatolijs Kirillovs (Latvija) «Patvērums»
2. vieta – Jurijs Mistrjukovs un Marija Mazuņina (Krievija) «Sniega karalienes skūpstis»
3. vieta – Kārlis Īle un Maija Puncule (Latvija) «Ziemeļu kronis»

Žūrijas simpātiju balva

- Aleksandrs Skaredņovs (Krievija) «Uguns putns»; Konstantīns Jevdokimovs (Krievija) «Mazais garņš»; Ivans Loktjuhins (Krievija) «Zelta zivtiņa»; Stīvs Armāns un Deivids Deits (Francija) «Glaurungs. Kas mani pamodināja?»

«Jelgavniekiem taču ir jāizbauda savas pilsētas svētki, tāpēc arī mums ledus festivāls ir ziemas neatņemama sastāvdaļa. Šogad festivālā ir interesanta sajūta – ledus starp divām apēm...» saka mamma Līga un tētis Uldis, kuri festivālu apmeklēja kopā ar bērniem Madaru un Armandu. Ģimene atzīst, ka novērtēt, kura ir skaistākā skulptūra, īsti nevar, jo katrā ir kaut kas skaists. «Visās skulptūrās ir ieguldīts ļoti liels darbs, tāpēc nevar pateikt, ka kāda būtu sliktāka,» tā Līga. Ģimene piebilst, ka ledus kā materiāls ir interesantāks, salīdzinot ar smiltīm, jo īpaši vakarā, kad skulptūras tiek izgaismotas un dažbrīd mirdz kā kristāli.

Kamēr daži apmeklētāji sūdzējās par sabirstām kājām, atkusnis un lietus priecāties netraucēja mazākajiem parka apmeklētājiem. Nebaidoties, ka drēbes būs slapjas, viņi ne reizi vien gribēja nošļūkt pa kādu no četrām slīdkalniņa nobrauktuvēm. Šoreiz tas bija veidots uz augstā smilšu kalna Pasta salā, kas ļāva izveidot vairāk nekā 100 metrus garas nobrauktuves. Lieli palīgi pie slīdkalniņa mazajiem bija Jelgavas brīvprātīgie jaunieši, kas «regulēja satiksmi» un palīdzēja mazajiem piecelties. Jāpiebilst, ka ziemas priekus šādi izbaudīja arī daļa pieaugušo.

Organizatori festivāla dienās Pasta salas apmeklētājus aicināja baudīt plašu kultūras programmu – tur uzstājās gan Latvijā, gan Lietuvā atzīti mākslinieki. Piektdienas vakarā publiku jaunajā estrādē priecēja bangu un dūdu grupa «Auļi», deju studija «Benefice» un Jelgavas popkoris.

